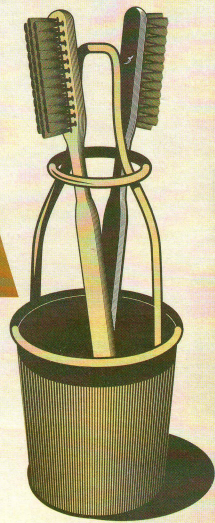

Kde se vzala HYGIENA

Zubní kartáček

Podle dochovaných důkazů o svůj chrup pečovali již před 3500 lety Babylóňané, kteří na čištění používali jakési klacíky. O zrod zubního kartáčku jak ho známe i dnes, se postarali kolem roku 1500 Číňané. Do bambusové nebo kostěné rukojeti tehdy vkládali štětiny divokého kance.

Mýdlo

Nejstarší dochované zprávy o výrobě mýdla z kozího loje a popela pocházejí z Babylónské říše kolem roku 2800 před naším letopočtem. Tehdy ovšem nesloužilo k mytí, ale používalo se na čištění surovin na výrobu látek a k ošetřování ran. Osobní hygienu lidé řešili jinak. Nechávali se natírat olejem, který zatuhl a při seškrabání se s ním z povrchu těla odstranily i nečistoty a pot. Teprve ve 2. století našeho letopočtu slavný lékař Galenos objevil, že mýdlo dokáže dokonale vyčistit i tělo. Rázem zájem o mýdlo stoupl a mydlářství se stalo oficiálním řemeslem.

Původní mýdla se ovšem nedají s dnešními srovnávat. Byla vyráběna z olivového oleje, vápna a louhu a jejich kvalita nebyla valná. Až ve druhé polovině 18. století se s objevem procesu zmýdelňování tuků začala dělat mýdla tak, jak je v podstatě známe dodnes.

Toaletní papír

V Číně tuto velmi intimní věciku vyráběli z rýžové slámy už od roku 600 našeho letopočtu. V dřevěných dóbach se například ve starověkém Římě na veřejných záchodcích používala houba s rukojetí. Naproti tomu ve středověku movití lidé k čistě používali vlnu, krajky a mniši například kousky starých kuten. První továrně vyráběný papír začal v roce 1857 v USA nabízet Joseph Cayetty. Protože byl napuštěn léčivou látkou, nazýval se Léčivý papír a prodával se v balíčku po padesáti kusech.

Splachovací záchod

Podle některých pramenů byl princip splachovacího klozetu znám a využíván již před 2000 lety. Ale se zánikem Římské říše se na něj, stejně jako na celou řadu jiných vymožeností, zapomělo. Novodobým objevitelem byl až v roce 1596 knoflíčenec královny Alžběty I. Sir John Harrington, který si na něj nechal zavést ve svém domě. Královna prý z něj byla tak unesená, že si jeden nechala okamžitě také zbudovat.

První veřejné splachovací záchodky byly otevřeny v roce 1852 v Londýně, a to výhradně pro pány. Dámy si na ty své musely ještě nějaký čas počkat. Jako výdělečný podnik ovšem tento pokus příliš nevyšel. Za poplatek dvě pence veřejné toalety za první rok fungování navštívilo jen 82 zájemců. Nepomohla ani masivní reklama v podobě několika desítek tisíc letáčků s podrobným vysvětlením.

Zubní pasta

Směsí soli, pepře, mátovcích listů a květní kosatce si zuby již ve 4. století před naším letopočtem čistili Egypťané. K mnohem drastičtější metodě se uchýlili Římané, kteří používali zubní pastu z lidské moči. Ta je bohatá na amoniak, který dokáže krásně vybělit zuby. O nic příjemnější nepůsobí ani představa, že v Americe si v 18. století čistili zuby přípravkem ze spáleného chleba.

Zubní pastu podobnou té dnešní začal vyrábět až v polovině devatenáctého století americký dentista Washington W. Sheffield. Původně byla ve skleničce, ale Sheffieldův syn se při studiu malířství v Paříži inspiroval balením barev. Otci navrhl, že pasta v tubě by byla praktičtější. Nápad uplatnili i ostatní výrobci a zůstali mu věrni dodnes.

